

ESPOSTI

Taiteija   **Max Lehtonen**

Susanna Akkila

Tuure Äikäs

Erika

Liina Nurmi

Amel Barhoumi

Emilia Sirjonen

Kuvat

Liina Nurmi   **Kansi**

Tuure Äikäs   **20**

Kiitokset

Outi Immonen

Pääkirjoitus

Olen huolestuneena seurannut nykyisen internetissä käytävän keskustelun tasoa. Aikaisemmin kuvittelin ihmisten yleisesti osaavan käyttäytyä asiallisesti netissä, mutta se taisi olla illuusio. Nykyään vaikuttaa nimittäin siltä, että jokainen käy läpi regression lapsen tasolle laskiessaan sormensa näppäimistölle ja alkaessaan kirjoittaa. Lopputulos onkin sitten kirosanoilla höystetty verbaalinen oksennus, joka kasvokkain sanottuna laskettaisiin laittomaksi uhkaukseksi. Sitä voisi odottaa ehkä esiteini-ikäiseltä, muttei todellakaan sivistyneeltä aikuiselta. Osalle kommentit ovat ainoastaan totuuden kertomista, mutta ne tunnetaan myös vihapuheena.

Tiedän; yleistän edellisessä kappaleessa, mutta vihapuhe on nykyään oikea ongelma, enkä ole ainoa, joka on sitä mieltä. Asiattomien viestien laukominen anonyymissa bittiavaruudessa on tänä päivänä niin helppoa, että kuka tahansa pystyy siihen. Ei tarvitse olla edes järkeviä perusteluja. Riittää, että saa jonkun suuttumaan. Vihapuhettahan esiintyy enimmäkseen liikuttaessa tulenaroilla aihealueilla, kuten maahanmuutto, mutta oikeuttaako erilainen arvomaailma toisen ihmisen kuolemiseen tai raiskaamiseen toivomiseen? Ihmisoikeuksien rikkomiseen? Ainakin joidenkin mielestä oikeuttaa, kun seuraa Helsingin rautatien torin tämänhetkiseen tilanteeseen liittyviä kommentteja.

Norjassa on kehitelty ratkaisu vihapuheen kitkemiseksi, joka on mielestäni nerokas. Hesarin verkkosivulla kerrottiin siitä 2.3 julkaistussa uutisessa. Sen mukaan Norjan yleisradioyhtiö NRK on aloittanut kokeilun, jonka ideana on, että nettiuutista voi kommentoida vain jos onnistuu ratkaisemaan siihen liittyvän tietovisan. Näin varmistetaan, että kommentoija on oikeasti lukenut – ja myös ymmärtänyt – jutun. Tuloksena saatiin, että vihapuheen määrä kommentteissa on vähentynyt lähes kokonaan kokeilun aloittamisen jälkeen. Pitääkin ehdottaa myös Suomen päättäjille tällaista systeemiä. Ehkä sitten suomalaisetkin kommentit pysyisivät asiassa, ja turhalta vihapuheelta vältyttäisiin.

Erika

Contents

3 Pääkirjoitus

>

6 Työntekäämme se sivuun, niin kaikki hyvin

>

8 Outi Kuusamossa?

>

9 Tutustumispäivä

>

**10 Ja Emman saa... Tunnelmia vuoden 2017
Emma-gaalasta.**

>

12 Donald

>

16 Horizon

>

18 Mikko Hömmön haastattelu

Työntakäämme

se sivuun, niin

kaikki hyvin

Päättyessään taas kirjoittaa Espostiin, halusin kirjoittaa heti helpoimmasta aiheesta: Donald Trump ja siitä kuinka hän diskriminoi ihmisiä heidän uskomustensa perusteella. On kuitenkin jotain tärkeämpää, jotain josta tulisi puhua enemmän, ja vaikka olen ollut lukiossa kohta vuoden en ole kuullut sitä kertaakaan mainittavan tai siitä keskusteltavan. Asia, joka on särkenyt miljoonien sydämmet, omani mukaan lukien. Tämä asia on tullut meille osaksi arkipäivää ja on normaalia olla puhumatta siitä, ja syy sille? Koska niin se vain on.

Sinun ja minun lukiessa tätä, nuori syytön lapsi on kuollut nälkään, pommi-iskuun tai johonkin muuhun sodan aiheuttamaan kauheuteen. Sinun ja minun lukiessa tätä, äiti on menettänyt lapsensa tyrannivaltiolle, joka on passittanut nuoren pojan vankilaan ilman syytä. Meidän lukiessamme tätä, perheet joutuvat syömään ruohoa ja leivänmuruja maasta selvitäkseen. Meidän lukiessamme tätä, nuori tyttö tai poika on joutunut seksuaalisen hyväksikäytön uhriksi yrittäessään paeta varmaa kuolemaa tämän synnyinkaupungissaan, nuorelle pojalle, joka etsii vielä itseään tyrkätään ase ja opetetaan taistelemaan väärän uskon puolesta, joku nuori seisoo kivi

kädessä vastaan panssarivaunuja ja kivääreitä. Meitä ei kuitenkaan tämä liikuta, sillä meille kerrotaan mediassa turhanpäiväisistä asioista, kuten onko Kim Kardashianin takapuoli feikki vai ei. Muutaman kerran on sosiaalisessa mediassa levinnyt kuva nuoresta syyrilaisesta, joka on joutunut sodan uhriksi tai paennut sotaa ja huuhtoutunut Euroopan rannoille mutta kuitenkin emme ymmärrä, että tämä on päivittäistä miljoonille ihmisille. Noin 3 miljoona lasta, jotka ovat alle 6, eivät tiedä muuta kuin sotaa, ja tämä on vain Syyriassa. Keniassa 2,6 miljoonan arvioidaan olevan veden tarpeessa... listasta jonka tähän voisin samankaltaisista kauheuksista kirjoittaa olisi yhtä pitkä romaani.

Tällaisessa maailmassa me elämme. Unohdamme kärsivät valtiot kuten esimerkiksi Syyria, Palestiina, Yemen, Irak, Sudan ja moni muu valtio, jossa ihmiset kuolevat alistukseen ja veden puutteeseen, ja välitämme siitä mikä ei oikeasti ole tärkeitä.

Lähi-idän, Aasian ja Afrikan tilannetta ollaan työnnetty sivuun jo niin pitkän aikaa, että ehkä se on parempi jättää sinne. Mutta kysymys kuuluu: onko tämä oikein? Entä jos itse olisit keskellä katastrofia? Entä jos äitisi tai isäsi olisi heidän saappaissaan? Entä jos joutuisit kaivamaan oman lapsesi sodan runtelemien talojen alta? Olisiko sinusta reilua, että kukaan ei välitä, vaikka tiedät että tilanteesta johon olet joutunut miljoonien ihmisten kanssa tiedetään ympäri maailman?

Ehkä se on helpompaa jättää nämä asiat huomiotta ja elää elämäänsä, kun itkeä yöt ja kysyä miksi. Niin, ehkä on helpompi katsoa sivusta ja olla mukavassa tilanteessa kuin olla tukalassa tilanteessa ja seisoa vääryyttä vastaan. Salliiko sydämesi tämän?

OUTI KUUSAMOSSA ?

Outi Immonen

Heippa täältä lumikenttien keskeltä! Valokuvausopintojen ohella koulun pihalle nousi lumiveistoksia Lapin yliopiston ulkomaalaisten vaihto-oppilaiden ja maahanmuuttajien kanssa yhteistyötä tehden. Olipa meillä kauhakuormaajakin apuna isojen muottien täyttämässä. Muuten ovat kamerat tähtäilleet ahkerasti studiossa ja maastossa, myös analogiset mustavalkofilmikoneet. Olemme jakautuneet Canon ja Nikon jengeihin ja kilpailu on kova. En kerro kumpaan kuulun, koska lopulta molemmat ovat samalla viivalla. Tähän mennessä on saatu tähtäimeen karhu jos kotkakin ja Rukan kisojen sankareita. Aika mukavaa oli seisoa reporttereiden kera kuvausaitiossa kamerat valmiudessa. Kuusamossa talvi vielä viivähtä, kun Espoossa jo keväthanget sulavat.

Toivon kaikille Espoonlahden oppilaille, opettajille ja muulle henkilökunnalle mitä parhainta kevättalvea ja kevään odotusta!
Kuvio-opettaja Outi Immonen

TUTUSTUMISPÄIVÄ

Amel Barhoumi

Hiihtoloman jälkeisenä tiistaina, eli 28.2, jyllan ykkösille pidettiin kolmas tutustumispäivä/-iltapäivä.

Tutustumispäivän järjestivät meille lukion kakkosella opiskelevat tutorit ja isot kiitokset heille siitä. Moni meistä luuli, että luokanvalvojat olivat osallisena päivän suunnittelussa, mutta kun heiltä kysyi olivat he aivan yhtä tietämättömiä kuin me.

Moni spekuloi, että mitä tulisimme tekemään. Jotkut ajattelivat, että saattaisiin olla ulkona talviliukkaiden merkeissä, mutta jotkut olivat jo tietoisia, että olisimme sisätiloissa.

Menimme Omnian saliin, ja siellä meidät ottivat vastaan tuutorit hymyhuulin ja innokkaasti. Heidän energisyytensä tarttui osaan meistä oppilaista, vaikka todella moni jättikin tulemasta sinne.

Ensimmäinen "leikimme" oli biisivisa, jossa meille soitettiin lauluja hetken ja ryhmissä joihin meidät oli jaettu, saimme

niitä muutaman sekunnin pohtia. Ne jotka saivat ensimmäisenä laulun oikein, voittivat ja saivat siitä pisteen. Kisan voittajaryhmälle annettiin palkinnoksi suklaata.

Leikkejä oli muitakin, mutta nimiä en muista. Kaikilla oli kuitenkin hymy huulilla ainakin kerran leikkien aikana. Opettajatkin joutuivat osallistumaan leikkeihin ja he olivat täysillä mukana.

Mielestäni tutustumisiltapäivä oli ihan okei, en kuitenkaan usko, että kukaan sai uusia kavereita tai tutustui kehenkään kunnolla, sillä olemme jo olleet samassa koulussa niin pitkään, että olemme jo tutustuneet itseksemme. Päivä olisi ollut kivempi ja viisaampi viettää aikaisemmin. Sai siellä kuitenkin nauraa ja pitää hauskaa.

Ja Emmen saa... Tunnelmia vuoden 2017 Emma-gaalasta

Emilia Sirjonen

Lauantaina 4.2.2017 järjestettiin Barona-areenalla Espoossa vuoden 2017 Emma-gaala. Gaala oli järjestyksessä 31. Emma Gaala. Olin itse paikan päällä katsomassa palkintogaalaa. Ajattelin kertoa teille vähän tunnelmia sieltä.

Ilta alkoi klo 18.30 ensimmäisten Emmojen jaolla, mutta suora lähetys alkoi vasta klo 20.00. Ennen kahdeksaa jaettiin muun muassa "Vuoden lastenalbumi -Emma". Illan suoran lähetyksen avasivat Profeetat (Cheek ja Elastinen) kappaleellaan "Sinuhe", joka nosti tunnelman kattoon heti alkuun. Ensimmäisenä jaettiin Vuoden Pop -Emma, jonka voitti Paula Vesala. Suoran lähetyksen gaalasta juonsi Heikki Paasonen ja se näytettiin Neloselta kotikatsomoihin.

Illan aikana nähtiin Profeettojen lisäksi monia muitakin live-esityksiä. Paula Vesala ja SANNI esiintyivät ensimmäistä kertaa yhdessä esittäen hittinsä "Tequila" (Vesala) ja "Että mitähän v*ttua" (SANNI). Toinen ensimmäistä kertaa yhdessä esiintyvä ryhmä olivat Alex Mattson, Arttu Lindeman, Eveliina ja Ellinoora. Heiltä kuultiin kappaleet "UFO" (Alex Mattson), "Läikkyy" (Arttu Lindeman), "Sireenit" (Eveliina) ja "Leijonakuningas" (Ellinoora). Tämän lisäksi omia kappaleitaan esittivät muun muassa Alma, Suvi Teräsniska sekä Isaac Elliot & Mikael Gabriel.

Tänä vuonna palkintoja oli jakamassa monia tuttuja kasvoja sekä television, musiikin että Espoon kaupungin saralta. Radion puolelta yhden Emmen oli jakamassa monille tuttu Jaajo Linnanmaa sekä laulajia oli ainakin Brittejä valloittava Saara Aalto sekä uutta musiikkia tuottanut Jenni Vartiainen. Vuoden Miessolisti -Emmaa oli jakamassa Espoon Kaupunginjohtaja Jukka Mäkelä. Yksi parhaimmista spiikeistä olikin Mäkelän pitämä;

"...Valitettavasti joudun pitämään saman puheen kuin viime vuonna: Tervetuloa Metro-areenalle, ensi kerralla tänne pääsee metrolla." -Jukka Mäkelä

Kömmähdyksiltäkään ei illan aikana vältytty. JVG:n haettua ensimmäisen palkintonsa (Vuoden Yhtye -Emma) Jare astui puoli huolimattomasti sivuun ja tippui lavalta alas. Suoraa kuvaa eivät kamerat tapahtumasta onnistuneet taltioimaan, mutta palkinnon saannin jälkeen taustalta saattoi kuulla kauhistuneita huudahduksia. Lisäksi lavan ohi onnistui astumaan laulaja Alman sisko

Illan viimeisenä Emmaa jaettiin Vuoden Artisti -Emma. Kyseistä Emmaa pidetään yhtenä hienoimmista

Emmoista, koska se ei ole minkään tietyn raadin antama, vaan sen saaja päätetään katsojajääneistyksellä. Tänä vuonna palkinnon itselleen sai Youtubenkin puolellakin tunnettavuutta kerännyt Arttu Lindeman. 20-vuotias Lindeman on julkaissut tähän mennessä neljä singleä, joista jokainen on ollut Spotifyssa "Suomen Top 50" -listan kärjessä ainakin hetkellisesti.

Gaalan loputtua klo 22.00 lähdimme siskoni ja siskontyttöni kanssa ulos mahdollisimman nopeasti siinä toivossa, että pääsisimme tapaamaan joitain laulajista areenan ulkopuolella. Ja meillä olikin sinä iltana onnea mukana. Odotimme ensin jonkin aikaa VIP uloskäynnin luona, jossa ehdimme nähdä ainakin Nikke Ankaran. Tämän jälkeen siirryimme toisen uloskäynnin luokse, jossa meitä sitten onnisti paremman kerran. Toiselle poistumispaikalle päästyämme huomasimme siellä Cheekin ja Elastisen, jotka olivat jääneet moikkaamaan faneja.

Siellä ollessamme he eivät jakaneet yhteiskuvia tai nimikirjoituksia, vaan kävivät halaamassa kaikkia ja juttelivat kanssamme. Minusta se oli hyvä idea, koska se vei vähemmän aikaa ja mahdollisti useamman halukkaan huomioimisen. Tämän lisäksi he soittivat meille uutta "Yhtäccii"- kappalettaan, joka oli tarkoitus julkaista Spotifyssa vasta 8. helmikuuta. Vilaukselta ehdimme myös nähdä ohi ajavia autoja, joissa olivat muita artisteja ystävineen.

Yleisesti ottaen ilta oli muuten mielestäni järjestetty hyvin, mutta yksi negatiivinen asia on kuitenkin sanottava. Vaikka vartioiden on oltava tiukkoja tuollaisissa tapahtumissa, ei heidän tarvitsisi ilkeitä olla. Esimerkiksi kun itse menimme vahingossa väärään katsomoon, meidät käytännössä kiskottiin sieltä pois ja tokaistiin vain "Painukaan pois täältä!". Vähän voisivat opetella käytöstapoja! Muuten ilta oli oikein hyvin suunniteltu ja toteutettu. Röntäkelikään ei haitannut illalla, kun odotimme laulajia ulkona. Lähden ensi vuonna uudestaan, jos vain saan mahdollisuuden!

D

Amel Barhoumi

ON

ALD

Yhdysvaltojen presidentin valtaan astumispäivästä lähtien, Donald J. Trump, ei ole tehnyt mitään muuta, kuin valehdellut, diskriminoinut ihmisiä heidän etnisyytensä ja uskontonsa perusteella, sekä antanut tyhjiä lupauksia. Hän valehteli jopa päivästä jolloin hän astui valtaan kertoen ihmismäärästä virheellisen numeron, syöttääkseen egoaan.

Donald Trumpilla on monia huonoja tapoja, joista hän ei suostu päästämään irti. Esimerkkinä tästä: Twitter. Yhdysvaltojen presidentin tulisi mielestäni olla konservatiivinen, muiden haukkuminen avoimesti ja ilman kunnon todisteita, ei saisi missään nimessä tapahtua!

Trump syytti Obamaa salakuuntelusta vaalikampanjan aikana, jolle ei ole muita todisteita kuin uutissivusto, joka ei ole edes oikea uutissivusto. Tai esimerkiksi tuomarin, joka kumosi Trumpin maahantulokiellon seitsemältä muslimimaalta, kutsumista "niin sanotuksi" tuomariksi.

„--muiden haukkuminen avoimesti ja ilman kunnon todisteita, ei saisi missään nimessä tapahtua!“

"Jos et halua pakolaisia Yhdysvaltoihin, älä myös luo niitä hyökkäämällä näihin maihin "rauhan" nimessä."

Minua eniten satuttanut asia on muslimien maahantulo kieltä seitsemästä maasta, sekä seinän rakennus Meksikon rajalle. Ihmisoikeudet kuuluvat kaikille, mutta Donald Trump, mies joka johtaa maahanmuuttajista syntyneitä maata, välittää vain niistä, jotka tukevat häntä ja ovat valkoisia ja rikkaita. Pakolaiset, jotka ovat joutuneet pakenemaan kuolemaa lähi-idästä joutuvatkin nyt palaamaan kotimaahansa jossa heitä odottaa pahempi elämä kuin mitä me voisimme kuvitella. Tästä kiellosta seurasi kuitenkin hyvää, kansa vihdoinkin nousi Trumpia vastaan, ja käsi kädessä seisoivat alistettujen kanssa. Lentokentälle jääneet saivat apua monilta vapaaehtoisilta asianajajilta. Myös maailmalla, kuten esimerkiksi Iso-Britanniassa pidettiin mielenosoituksia ja muiden maiden

johdossa olevat henkilöt kritisoivat Donald Trumpia. Kaiken kaaoksen keskellä tämä lämmitti sydäntäni ja varmasti miljoonien muiden sydämiä.

Jos saisin sanoa Trumpille yhden lauseen, sanoisin: "Jos et halua pakolaisia Yhdysvaltoihin, älä myös luo niitä hyökkäämällä näihin maihin "rauhan" nimessä." Donald Trumpin, kuten joka ikisen ihmisen, tulisi ymmärtää ettei nykymaailmassa enää vastata rauhallisesti, varsinkaan politiikassa, vaan vastataan tuleen tulella. Nuoret lapset jotka joutuvat tulituksen ja sodan kohteeksi kasvavat viha sydämessäsi maata kohtaan joka tuhosi heidän rakkaan valtionsa. Näitä nuoria on helppo manipuloida radikalisoituminen ja ymmärtämään esimerkiksi islamin opit juuri siten kun niitä ei tulisi oppia.

Vieläkään en ymmärrä syytä Trumpin valitsemiselle. Trump on Hitler punaisessa solmioissa, ja tässä tilanteessa toisen maailmansodan juutalaiset ovat muslimeja. Emmekö todella opi menneisyyden virheistä?

SEIKKAILUPELIEN AATELISTOA

Erika

Todella harvoin käy niin, että pystyn muodostamaan pelistä selkeän mielipiteen ensimmäisen minuutin jälkeen. **Horizon: Zero Dawn** on kuitenkin poikkeus. Odotukseni olivat korkealla ylistävien kirjoitusten ansiosta, mutta siitä huolimatta jo prologin aikana tiesin, etten tulisi katumaan pelin ostoa, vaikka hinta hipoikin taivaita. Kun prologina toimiva elokuvakohtaus alkaa, pelaajan eteen avautuu kuvankaunis maailma, jossa jokainen pikseli tuntuu olevan suunniteltu tarkkaan. Ei siis ihme, että useimmat peliin jo koskeneet ovat sanoneet sitä kauneimmaksi videopeliksi mitä on tehty.

Guerrilla Gamesin kehittämä Horizon: Zero Dawn sijoittuu noin tuhannen vuoden päähän nykyhetkestä, jolloin tuntemamme maailma on tuhoutunut, ja jäljelle jääneet ihmiset elävät heimoissa pärjätäkseen ympärillä kulkevia robottihirviöitä vastaan. Aluksi tämä saattaa kuulostaa melko tyypilliseltä post-apokalyptiselta peliltä, mutta totuus on toinen. Pelaaja astuu nuoren metsästäjän, Aloyn, saappaisiin, joka on elänyt koko ikänsä hylkiönä kasvatti-isänsä luona. Jo pienestä pitäen hän on opetellut ampumaan jousipyssyllä ja kehittänyt itselleen Nathan Draken veroiset parkour- ja kiipeilytaidot. Kuitenkin uhan

”Upea yhdistelmä visuaalisuutta ja tarinaa, joka jaksaa pitää otteessaan kymmeniä tunteja.”

kohdatessa Aloy on lähdettävä yksin etsimään pelastusta kauas kodistaan. Pelin edetessä Aloy kohtaa tilanteita, jotka saavat hänet sekä kyseenalaistamaan paikkansa maailmassa että etsimään vastauksen kysymykseen, joka on vaivannut häntä lapsesta asti: ”Keitä vanhempani oikeasti ovat?”

Horizon: Zero Dawn voidaan luokitella avoimen maailman peliksi. 4K-grafiikka antaa tähän sopivan lisämausteen upealla kuvanlaadulla, vaikkakin pelin uutuus saa vielä joissakin kohdissa kuvan pätkimään. Pelaajalla on mahdollisuus seikkailla valtavassa maailmassa mielensä mukaan lajityypin pioneerin, Skyrimin, hengessä ja tutkia hylättyjä raunioita tai etsiä kadonneita viestejä, jotka kertovat miltä elämä maapallolla näytti vuosisatoja sitten. Kuitenkin mikäli päämäärätön haahuilu ei kiinnosta, aina voi turvautua pää- ja sivutehtäviin, joista pystyy valitsemaan sillä hetkellä mieluisimman. Niiden avulla tutustuu maailmaan väkisinkin.

Pelin taistelumeکانismi herätti nopeasti kiinnostukseni. Horizon: Zero Dawnissa on parisenkymmentä erilaista hirviötä, jotka vaihtelevat valtavista kirahvia muistuttavista olennoista jäätä syökseviin lintuihin ja tulihirviin. Näitä vastaan Aloy käyttää aseinaan jousipyssyä ja keihästä, joiden molempien käyttämisen oppii nopeasti pienen harjoittelun jälkeen. Vaikeus tuleekin siinä, että ennen hyökkäämistä pitää miettiä tarkasti, mitä tekee – henki lähtee muuten hetkessä. Jokaisella hirviöllä on omat heikot kohdat ja ominaisuudet, joita voi fokus-nimisen laitteen avulla selvittää. Tämä pakottaa pelaajan suunnittelemaan,

koska pelkkä ryntääminen vihollisjoukon sekaan sotahuudon kera harvoin tuottaa tyydyttävää lopputulosta. Suositeltavaa on myös hyödyntää korkeaa heinikkoa, josta Aloy pystyy tekemään tappavia ja äänettä iskuja vihollisiin. Mitään lasten leikkiä Horizon: Zero Dawn ei kuitenkaan ole. Turhautuminen on ollut tuttu tunne pelin parissa, ja muutaman kerran olen ollut lähellä heittää ohjaimen televisioon.

Horizon: Zero Dawn on empimättä yksi parhaimmista seikkailupeleistä vuosiin. Upea yhdistelmä visuaalisuutta ja tarinaa, joka jaksaa pitää otteessaan kymmeniä tunteja. Lisäksi Aloy on vahva ja moniulotteinen naishahmo miesvaltaisessa peliteollisuudessa, ja hänen kehitystään on kiinnostavaa seurata.

Haastattelussa

Mikko Hömmö

**Ex-jyllalainen Mikko
haluaa muuttaa maailmaa**

Tuure Äikäs

Espoon kevätaurinko paistaa sisään kauppakeskuksen ikkunasta, kun istumme **Mikko Hömmön**, ex-jyllalaisen kanssa kahvilla Espresso Housessa.

Mikko sai ylioppilaslakin vuonna 2003 ja työskentelee nyt luokanopettajana ja apulaisrehtorina Aarnivalkean koulussa Espoossa. Viime vuonna samaisessa koulussa räjähti, nimittäin homepommi, jonka johdosta oppilaiden ja opettajien arki on kokenut muutoksia.

Hömmö ei vielä lukiossa tiennyt haluavansa opettajaksi. ”Pidin pari välivuotta ja lähdin sitten opiskelemaan äidinkieltä.” Hänestä piti tulla äidinkielen opettaja, mutta lopulta kasvatustiede tuntuikin enemmän omalta.

Hömmö kertoo nykyisen työyhteisönsä olevan mahtava. ”Oltiin töissä remonttimiesten keskellä, se oli raskasta aikaa sekä oppilaille, että opettajille, mutta tämä kaikki teki meistä vahvempia.” Hömmön mielestä luokanopettajan työ on

**”Oltiin töissä
remonttimiesten
keskellä.”**

todella monipuolista. ”Aamulla opetan yhdelle oppilaalle matikkaa ja iltapäivällä hiihdän luokan kanssa metsässä.” Mikko kertoo olevan mahtavaa, kun näkee luokan innostuksen ja ryhmähengen itse toiminnassa.

Seuraavaksi keskustelimme hänen lukiomuistoistaan. ”Meidän vuosiryhmä oli tosi aktiivinen, kaikilla oli kova tekemisen meininki.” Mikon mukaan opiskelijoille annettiin myös paljon vastuuta ”Voisi sanoa, että meitä pidettiin melkein aikuisina.” Lukioaikoinaan hän toimi myös tämän lehden, Espostin toimittajana.

Henkilökunnasta Mikon mieleen jäi silloinen rehtori **Turjanmaa**, joka kuulemma oli sellainen ”vanhan koulukunnan” mies. Opettajista Hömmö muistaa **Mari Antikaisen** (nykyinen Mari Hannola-Antikainen), **Timo Postin** ja **Susanna Akkilan**. ”Akkila teki minuun suuren vaikutuksen, me taisteltiin yhdessä sensuuria vastaan ja kirjoiteltiin pitkään vielä lukiosta lähtöni jälkeenkin.”

Hömmö ei vielä lukiossa tiennyt haluavansa opettajaksi.

Haastattelun jälkeen kysyin Akkilalta tästä ”sensuurista”, johon hän vastasi seuraavasti: ”Ulkoisen paineen vuoksi jouduimme sensuroimaan, mutta siitä syntyi underground kulttuuria ja hyviä muistoja”, Susanna kertoi.

Mikko Hömmö on ehdolla kunnallisvaaleissa. Yksi teema ylitse muiden tuntuu olevan home. Mikon mukaan pääkaupunkiseudulla paljastuu koko ajan uusia homeesta kärsiviä kouluja. ”Espoon kaupunki on asettanut investointikaton koulujen remontoimiselle, kun taas erilaisiin tiehankkeisiin syydetään miljoonia euroja.” Hän haluaa tähän muutoksen.

Tässä Hömmön ohjeita politiikkaan pyrkivälle nuorelle: ”Kannattaa aloittaa ihan ruohonjuuritasolta menemällä esimerkiksi oppilaskuntaan, puolueiden nuorisjärjestöihin tai

nuorisovaltuustoon.” Mikko uskoo nuorisovaltuuston olevan ryhmittymä, jota oikeasti kuunnellaan.”

Hömmö kertoi mietteitään myös Suomen politiikan nykytilasta. Hänen mukaansa rasistisia puheita on paljon; ihmiset luulevat, että anteeksi pyytämällä voidaan hyvittää kuinka isot loukkaukset tahansa. ”Sitten luullaan, että kaikki on ennallaan, kun katsotaan silmiin ja sanotaan anteeks”, hän ihmettelee.

”Eduskuntavaaleissa ihmiset profiloivat kampanjansa vain yhdelle asialle ja välttelevät muista asioista puhumista”

”Eduskuntavaaleissa ihmiset profiloivat kampanjansa vain yhdelle asialle ja välttelevät muista asioista puhumista”, Mikko kertoo. Hänen mukaansa ehdokkaat usein myös vetoavat mielipiteissään johonkuhun toiseen. Esimerkiksi Amerikassa sisäpoliittisen kriisin leimahtaessa, kansan huomio käännetään ulkoisiin konflikteihin. ”Tämä on tuttua poliitikoille”, pamauttaa Hömmö.

Oli ilahduttavaa kuulla, että Hömmö oli lukenut viimeisimmässä Espostissa (1/2017) olleen juttuni **niiku**-sanan käytöstä. Hänen mukaansa ihmiset kokevat hiljaisuuden vaikeaksi, mutta haluavat kuitenkin lisää miettimisaikaa. ”Niikutus alkaa varsinkin suoriin kysymyksiin vastatessa.” Omaa täytesanojen käyttöään hän kuvaa seuraavasti: ”Jos videoisi mun pitämän oppitunnin, niin varmasti näkisi monia eri tiedostamattomia maneeereja.”

Lopuksi Hömmö katsoo kelloaan ja huomaa varatun ajan kuluneen. Hän juo kuppinsa loppuun, hyvästelee ja poistuu paikalta aurinkoiselle bulevardille.